

1. Μετά τις γερμανικές εκλογές εκτιμάτε πως η νέα κυβέρνηση του Βερολίνου θα αλλάξει πολιτική; Και προβλέπετε κούρεμα του ελληνικού χρέους;

Εκτιμώ ότι η νέα κυβέρνηση θα συνεχίσει πιο επιθετικά τη σκληρή αντικοινωνική νεοφιλελεύθερη πολιτική της. Θα συνεχίσει να ευνοεί την σκληρή εκμετάλλευση στη Γερμανία και θα συνεχίσει να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στο νεοφιλελεύθερο μπλοκ εξουσίας στο οποίο συμμετέχει άλλωστε και η ελληνική κυβέρνηση. Δε νομίζω ότι θα γίνει «κούρεμα» αντίστοιχο με αυτό του Οκτωβρίου του 2011 αλλά θα εφαρμοστούν μέτρα με παρόμοια αποτελέσματα. Για παράδειγμα μπορεί να γίνει περαιτέρω μετακύλιση ημερομηνιών τμηματικής αποπληρωμής κλπ. Το σημαντικό όμως είναι ότι δεν θα ελαφρυνθεί το ελληνικό κράτος σε καμία περίπτωση. Θα παραμείνει δέσμιος του χρέους, ώστε να μπορεί η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση να το χρησιμοποιεί ως εργαλείο επιβολής σκληρής λιτότητας.

2. Πόσο πιθανή θεωρείτε τη λήψη νέων μέτρων το φθινόπωρο; Τι είδους μέτρα και τι θα σηματοδοτεί τυχόν τέτοια εξέλιξη;

Αμέσως μετά τις γερμανικές εκλογές θα ληφθούν νέα σκληρά μέτρα λιτότητας. Αυτό είναι κάτι στο οποίο έχει ήδη συνεννοηθεί η ελληνική κυβέρνηση με τους δανειστές. Η εκτίμησή μου είναι ότι θα τεθεί εκ νέου θέμα μείωσης του κατώτατου μισθού και περαιτέρω απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, δηλαδή είναι πιθανό να καταργηθεί και η επιχειρησιακή σύμβαση. Αυτά τα μέτρα θα συνοδεύονται με περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις και καταργήσεις φορέων του δημοσίου. Η κοινωνική καταστροφή έχει μπει σε φάση μεγάλης έντασης γιατί γνωρίζουν ότι οι μέρες τους είναι μετρημένες.

3. Το Σεπτέμβριο επανέρχεται η τρόικα για νέο έλεγχο, που χαρακτηρίζεται ιδιαίτερα κρίσιμος. Πώς πρέπει να γίνει η διαπραγμάτευση; Ποια, κατά τη γνώμη σας, πρέπει να είναι η συμπεριφορά της ελληνικής κυβέρνησης;

Θα αστειεύεστε μάλλον όταν αναφέρεστε σε «διαπραγμάτευση» της ελληνικής κυβέρνησης. Κάθε μνημονιακή κυβέρνηση και ακόμη περισσότερο η τελευταία, είναι «βασιλικότερη του βασιλέως». Μόνο μια κυβέρνηση της Αριστεράς μπορεί να πετύχει μέσα από διαπραγμάτευση την εφαρμογή μιας διαφορετικής πολιτικής, προς το συμφέρον των εργαζομένων και της πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας.

Γιάννης Μηλιός